

Η πολιτική είναι η τέχνη να σε υπηρετούν οι άνθρωποι, ενώ τους κάνεις να πιστεύουν ότι τους υπηρετείς εσύ.-
Louis Dumur, 1863-1933, Γάλλος συγγραφέας

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και..

μη

Ο ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΕΙΠΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ...

Την Ελλάδα δεν χρεοκόπησαν οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, οι αγρότες και οι νέοι ΠΟΙΟΙ ΝΤΕΡΛΙΚΩΣΑΝ ΜΕ ΤΑ ΔΑΝΕΙΚΑ

Το πόσο... ενθουσιάζομαι όταν ακούω να κακολογούν τον ελληνικό λαό σαν υπεύθυνο της απίστευτης οικονομική κρίσης δεν το συζητάμε, όχι επειδή πιστεύω ότι στην Ελλάδα δεν υπάρχουν τεμπέληδες, κλέφτες, δολοφόνοι και βιαστές, όπως σ' όλον τον υπόλοιπο κόσμο, αλλά επειδή δεν μπορεί κανείς να γενικεύει και να βάζει έναν ολόκληρο λαό στο ίδιο τσουβάλι. Ούτε και τους πολιτικούς επειδή πιστεύω ότι υπάρχουν πολλοί έντιμοι, συμπεριλαμβανομένου του Πάγκαλου που είμαι σίγουρος ότι δεν "έφαγε" τίποτε παραπάνω από συναγρίδες και παιδάκια στα κάρβουνα. Το πρόβλημα με τον Πάγκαλο είναι ότι όταν ανοίξει το στόμα του δεν ξέρει ούτε ο ίδιος τί θα πει. Όπως είπε μια ακροάτρια στο "Επικαιρότητα παντού και πάντα" στο 2ΜΜ, ένας άνθρωπος που δεν μπορεί να ελέγξει αυτά που βάζει στο στόμα του, δεν μπορεί να ελέγξει και αυτά που βγαίνουν, όπως το διαβόητο "μαζί τα φάγαμε".

Δυστυχώς, χρειάστηκε ένας γερμανός δημοσιογράφος να κοιντοποιήσει ιστορίες γι' αρκούδες πως οι Έλληνες πολίτες είναι υπεύθυνοι για το χρέος των 350 δις ευρώ επειδή είναι τεμπέληδες, επειδή ζητούν μια δουλειά στο δημόσιο, επειδή συνταξιοδοτούνται από τα 50 χρόνια, επειδή οι αγρότες χρησιμοποιούν Αλβανούς στους αγρούς τους, επειδή οι νέοι ξημεροβραδιάζονται στις καφετερίες κλπ.

Μόνο ο Γερμανός γνωρίζει ότι οι κυβερνήσεις δεν χρεώθηκαν 350 δις ευρώ για να πληρώσουν τους τεμπέληδες, οι οποίοι στην Ελλάδα δεν πληρώνονται -όπως εδώ στην Αυστραλία- αν δεν έχουν ένσημα και μόνο για περιορισμένο χρόνο. Οι τεμπέληδες κάνουν κακό στον εαυτό τους και όχι στο κράτος. Εξάλλου, το να ζητήσει ένας πολίτης το διορισμό του ή του

παιδιού του σε δημόσια υπηρεσία είναι δικαίωμά του, ο πολίτης μπορεί να έχει την πιο εξωφρενική απαίτηση, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι πρέπει να του την ικανοποιήσει ο πολιτικός για να κερδίσει την ψήφο του. Ούτε αποφασίζει ο εργαζόμενος πότε θα συνταξιοδοτηθεί, η κυβέρνηση θα πρέπει να το αποφασίσει όπως κάνουν τώρα σε όλο τον κόσμο και αυξάνουν την ηλικία συνταξιοδότησης. Αν υπήρχαν πολιτικάντηδες που δέχονταν να μειώσουν την ηλικία για σύνταξη στα 50 χρόνια για ψηφοθηρία περίμεναν από τους εργαζόμενους να πουν ότι δεν το θέλουν επειδή αυτό θα βλάψει την πατρίδα; Και αν ο αγρότης είναι διατεθειμένος να πληρώσει τον Αλβανό επειδή είναι φθηνός για να εργαστεί στους αγρούς του, αντί να εργαστεί ο ίδιος, πώς ζημιώθηκε το ελληνικό κράτος;

Αλλά και τους νέους που ξημεροβραδιάζονται στις καφετερίες, ξέρετε να υπάρχει υπηρεσία στην Ελλάδα που τους δίνει το χαρτζελί, ή μήπως πληρώνει ο μπαμπάς το φραπεδάκι; Να μην ακούω, λοιπόν, πεοκρουσίες και συγχύζομαι.

Δεν αμφισβητώ ότι με κάποια από τις εκατοντάδες δισεκατομμύρια που χρωστάμε πληρώθηκαν συντάξεις και μισθοί δημοσίων υπαλλήλων. Όμως, ποιά κυβέρνηση ήταν ειλικρινής και είπε στον ελληνικό λαό ότι η χώρα βαδίζει κατ' ευθείαν προς το γκρεμό και πρέπει να σταματήσει τις απαιτήσεις του; Αν το είχαν κάνει, είμαι σίγουρος ότι ο ελληνικός λαός θα καταλάβαινε τη σοβαρότητα της κατάστασης και θα ενεργούσε ανάλογα.

Όταν, όμως, οι πολιτικοί του έλεγαν ότι η Ελλάδα μπήκε με το σπαθί της στην ΟΝΕ, όταν τον διαβεβαίωναν ότι η εθνική οικονομία ήταν ισχυρή, ασφαλώς διεκδικούσε το μερδικό του από την ευημερία και θα ήταν κορόιδο αν δεν το έκανε. Αλλά όταν ο αρχηγός της αντιπολίτευσης, Γιώργος Παπανδρέου, έλεγε πριν τις εκλογές πως "υπάρχουν λεφτά" γιατί να μην αγακτήσει ο πολίτης όταν ένα πρωί και χωρίς προειδοποίηση μετά τις εκλογές μαθαίνει ότι θα μειωθούν οι αποδοχές του ή η σύνταξή του, ότι θα χάσει τον 13ο μισθό και πιθανότατα τη δουλειά του;

Αγαπητοί μου, μην αδικείτε τον

ταλαίπωρο Έλληνα πολίτη γιατί ήταν ο τελευταίος τροχός της αμάξης και δεν γνώριζε πως τα δισεκατομμύρια ευρώ ντερλικώσαν οι πολιτικοί με τις παρέες τους, πριν φτάσουν τα ψίχουλα στο τραπέζι του. Όταν φίλοι μου, μια χώρα δεν έχει χρήματα, δεν δαπανά τεράστια ποσά σε εξοπλισμούς, δεν κάνει σπατάλες, ούτε προσλαμβάνει μισό εκατομμύριο δημόσιους υπαλλήλους. Δεν αφήνει τη φοροδιαφυγή να φουντώνει και δεν είναι ο φτωχός που δεν πληρώνει τους φόρους του, αλλά οι μεγαλοεπιχειρηματίες, οι βιομήχανοι, οι μεγαλογιατροί, οι μεγαλέμποροι και οι νταβατζήδες τού Καραμανλή. Δεν είναι ευθύνη τού κακόμοιρου πολίτη να πηγαίνει στις επαύλεις και στα κότερα για να ελέγξει αν έχουν πληρώσει τους φόρους τους οι ιδιοκτήτες τους, για τη δουλειά αυτή πληρώνει αδρά τους πολιτικούς του που θάπρεπε να δικαστούν για αμέλεια καθήκοντος ή και εγκατάλειψη σκοπιάς.

Ο μέσος Έλληνας δεν πλούτισε ούτε με την αργομισθία, ούτε με την πρώιμη σύνταξη, άλλοι τα έφαγαν με τον Πάγκαλο και οι περιουσίες που δημιουργήθηκαν από πολιτικούς, συγγενείς και φίλους τους δεν πρόκειται ν' αποκαλυφθούν ποτέ εκεί που τις έχουν χώσει. Τελειώνω με ένα απόσπασμα από το κείμενο τού Γερμανού δημοσιογράφου:

"Οι κεφαλές της δυναστείας ευνοούσαν φίλους και οικογένεια με δανεική ευημερία. Διόγκωσαν την κρατική μηχανή, για να μπει ο καθένας με τη σειρά σε δημόσιες θέσεις και δημιουργήσαν ένα γραφειοκρατικό τέρας. Τα κόμματα πάντα έβαζαν τα ρουσφέτια πάνω από την παραγωγή πολιτικής. Με το δημόσιο χρήμα εξαγόραζαν φίλους και ψηφοφόρους" κλ.π. κλ.π. Αυτό το έγκλημα πληρώνει ο λαός, όπως πάντα.

* Ζωή Κομινάτου

Πριν μερικές μέρες είχα την ευκαιρία και τιμή θάλαγα να συναντήσω για μια συνομιλία την εκλεκτή Κεφαλονίτισσα συμπάροικο, κα Ζωή Κομινάτου, που έχει μια πολύ ενδιαφέρουσα ιστορία να μάς πει. Πρόκειται για μια αρχόντισσα άλλης εποχής που έφυγε ανεπιστρεπτή και με εντυπωσίασε με την αφήγηση της ζωής της κοντά στον σύζυγό της, αξέχαστο Διονύση Κομινάτο, έναν σύγχρονο Οδυσσέα, που περιπλανήθηκε από 17 χρόνων έφηβος σε τρεις ηπείρους και δημιούργησε εξαιρετικά επιτυχημένες επιχειρήσεις με το εμπορικό του ένστικτο. Αντίθετα με την Πηνελόπη, η κα Κομινάτου ακολούθησε τον σύζυγό της στα πέρατα της γης και μοιράστηκε μαζί του την μεγάλη αυτή συναρπαστική περιπέτεια μέχρι που έφτασαν στην Αυστραλία. Εδώ συνέχισαν τις επιχειρηματικές δραστηριότητες και διακρίθηκαν για την γενναιοδωρία τους σε κάθε ιερό σκοπό. Ελπίζω πως θα μπορέσω να επαναλάβω την αφήγησή της με την ίδια γλαφυρότητα στην πολύ ενδιαφέρουσα συνέντευξη.

* Νίκος Παπανικήτας

Τον Νίκο Παπανικήτα θυμήθηκε αναγνώστης που διάβασε το σχόλιό μου για τον γραμματέα της Κοινότητας, Μιχάλη Τσιλίμο, που δεν θα είναι το τελευταίο αν συνεχιστούν οι συνωμοσίες εναντίον του με παρεμβάσεις... ξένων δυνάμεων που δεν έχουν καμιά

δουλειά στα εσωτερικά τού ιστορικού φορέα μας, ο οποίος ανήκει σ' ολόκληρη την παροικία και όχι σε κάποια κόμματα. Το ξαναλέμε, κάτω τα χέρια από τον Μιχάλη και τα ιδεολογικά πιστεύω του. Βασικά, δεν υποστηρίζω μόνο τον Μιχάλη, αλλά είναι θέμα αρχής κάθε μέλος της Κοινότητας να εκφράζει τη γνώμη του χωρίς να σπιλώνεται η κομματική και ιδεολογική του ταυτότητα. Γι' αυτό, αν θέλουν καυγά κάποια κόμματα θα τον έχουν απ' ολόκληρη την παροικία που δεν θ' ανεχθεί τέτοιες παρεμβάσεις. Αυτό δεν είναι απειλή, είναι υπόσχεση...

"Αυτά που έκαναν εναντίον τού Νίκου Παπανικήτα επειδή υποστήριξε τη Συμφωνία της Αθήνας απειλούν να κάνουν στον Μιχάλη Τσιλίμο και οι δύο τους γραμματείς της Κοινότητας, επειδή δεν τους βολεύει ο ρόλος τού Πατριάρχη να διορίζουν Αρχιεπισκόπους και παπάδες, που είναι ο κρυφός πόθος των εχθρών τους, γι' αυτό δεν θέλουν ν' αλλάξει το καταστατικό της Κοινότητας. Σαν πραγματικοί αριστεροί, ο Παπανικήτας και ο Τσιλίμος, θέλουν ν' απαλλαγεί η Κοινότητα από τη διαχείριση των εκκλησιών και τού "εκκλησιαστικού" για να μπορέσει ν' ασχοληθεί η Κοινότητα με πράγματα που μπορεί να κάνει πολύ καλά. Συνεχίστετε τον αγώνα σας, γιατί δεν φορούν παρωπίδες όλοι οι προοδευτικοί", μας είπε ο αναγνώστης.

* Στο μεταξύ, κατηγορήθηκε πως είναι... παπαδοφάγος ο Νίκος Παπανικήτας, αλλά από ποιόν; Από το έντυπο που σαράντα χρόνια

προσπαθεί να... φάει παπάδες, αλλά δεν τού 'κατσε και τους πλήρωσε ακριβά!

* Καλόο!

Ήταν ένας Κύπριος και δεν έβρισκε πουθενά δουλειά. Αποφάσισε λοιπόν, με τα λίγα λεφτά που του έμεναν να αγοράσει ένα εισιτήριο για την Αγγλία. Πρώτη μέρα δεν βρίσκει δουλειά, και είχε αρχίσει να τον κόβει η πείνα. Καθόταν σε ένα παγκάκι λυπημένος και τον βρίσκει ο ιδιοκτήτης ενός τσίρκου.

- Ρε φίλε, πέθανε ο γορίλας μας. Αν θες να έρθεις να ντυθείς γορίλας θα σου δώσω ένα πιάτο φαγητό και ένα κρεβάτι να κοιμηθείς το βράδυ.

Δέχεται ο Κύπριος, ντύνεται γορίλας και αρχίζει να φωνάζει και να χτυπά το στήθος του. Αρέσει στο πλήθος, τον χειροκροτούν και ο Κύπριος αρχίζει να κάνει και ακροβατικά. Ξαφνικά όμως, εκεί που έχει σκαρφάλωσει ψηλά, πέφτει μέσα στο κλουβί του λιονταριού.

Τρομάζει ο Κύπριος, το λιοντάρι τον πλησιάζει αργά και απειλητικά, ανοίγει το τεράστιο στόμα του και ακούγεται μια φωνή:

- Πατριώτη, μην φοβάσαι. Κι εγώ Κύπριος είμαι!

Ακόμη ένα:

- Τι θα κάνει ένας Έλληνας της εποχής του μνημονίου, αν βρει μια φρατζόλα ψωμί;

- Θ' ανοίξει εστιατόριο!